

УДК 7:378.1

И.Ф. Лобашёва

**КАЗАНДАГЫ АКАДЕМИК СЭНГАТЬ
ЮГАРЫ УКУ ЙОРТЫН ЯБУ ТУРЫНДА**
*Тарихи һәм бүгенге заман параллельләре
нигезендә аналитик күзәтү*

Обращаясь к современной ситуации с ликвидацией казанского филиала Московского государственного академического художественного института имени В.И. Сурикова, автор делает обзор процесса развития академического художественного образования в Казани, выявляет его фундаментальные исторические и современные взаимосвязи. Особо акцентируется историческое значение деятельности Академии художеств, а также инициативы ее казанских выпускников и местных властей как в прошлом, так и в настоящем. Фактически вместе с этой основной задачей в обзоре гораздо шире, на глубинном уровне рассматриваются современные проблемы художественного процесса в республике.

Ключевые слова: Академия художеств, МГАХИ имени В.И. Сурикова, филиал академического вуза, история академического художественного образования в Казани, учебный процесс, художественные выставки и форумы, проблемы художественного процесса в республике, проблема имиджа столичности.

Татарстанда һөнәри милли сэнгатъкә нигез салучы Бакый Урманченең тууына 120 ел тулган көннәрдә, ирексездән, күнелдә шундый сорау туа: репрессия газәпләрын кичергән, шөһрәт һәм танылу яулаган, өлкә сэнгатенә күпме көч куйган шәхес жирле сэнгатъ даирәсендәге бүгенге хәлләр турында, сэнгатъ белеме бирүнең хәзерге торышы хакында нәрсә әйтер иде микән? Жавап ачык кебек: Республика һәм шәһәр сэнгатенә катнашы булган һәркемне Казанда югары академик сэнгатъ белеме бирү сферасындагы котылгысыз хәлләр борчый. Рәссамның ижади бөтенлегә һәм масштаблары аның осталыгы белән генә түгел, ә сэнгатъ киңлегендәге эшчәнлегенә колачы, авторның

ижади башлангычының тирәнлегә белән билгеләнә. Бакый Урманченең Татарстан тасвирий сэнгатенә төп юнәлешләре хакындагы уй-фикерләре, өметнәйләре үз ижаты киңлекләре белән генә чикләнми. Гаять оста ижатчы, милли философ сэнгатъ турында фикер йөрткәндә аеруча Татарстанның этник сэнгатен күздә тотса, Казанда, гомумән Татарстанда сэнгатъ белеме бирүгә һәм аны тагын да үстерүгә зур өлеш кертә.

Бүгенге көндә Мәскәүдәге В.И. Суриков исемендәге Сэнгатъ институты (МГАХИ) Казан филиалының хәле рәсми рәвештә өметсез санала, шуңа күрә андагы хәзерге вазгыять аеруча катлаулы, бу уку йортының барлык аспектларын да бер мәкаләдә

генә ачыклап бетерү мөмкин түгел. Бу язмада Казандагы академик сэнгатъ белеме бирүнең үсеш процессы һәм аның тарихы белән бүгенге элементларен анализлау бурычы куелды, гәрчә бу югары уку йортын ябу факты алга килеп басса да. Автор өчен «без нинди яхшы» дип, андагы ирешелгән уңай нәтижеләрне баян итү төп бурыч түгел билгелә, шулай да Институтның рәсми рәвештә ябылуында гаепләрне эзләү белән беррәттән, аның уңышлы якларына да тукталып үтәргә туры килчәк. Мәгълүм булганча, бу фактны бер, ике яки өч кеше өстенә генә аударып калдыру дөрес түгел, чөнки мондый житди эшне «жаваплы» берничә кеше генә булдыра алмас та иде, монда әлеге ситуациягә китереп житкергән төрле хәлләрнең бергә туплануы да зур роль уйный.

Бүген Казанның, Республиканың, шулай ук бөтен илнең сэнгати тормышы язмышының барлык якларын да кабат-кабат ачыклау, Россиядә мәдәни һәм белем бирү процессында барлыкка килгән катлаулы шартларда аны саклап калу зарурлыгын асызыклау мөһим. Бу мәсьәләне шулай күтәрергә кирәк ки, сэнгати даирәдәге дусларыбыз, бу өлкәне чит итүчеләр, гади кешеләр һәм сэнгатътән ерак торучылар, гомумән, яшенә, статусына карамыйча, һәркем аңларлык булсын.

Казанда рәсем сэнгате буенча югары уку йорты елларын хәтергә төшергәндә, күнелдә, ирексездән, аның тарих белән янәшәлекләре яңара. Хәер, монда турыдан-туры аналогияләр булмаска да мөмкин, Эмма кисешү

нокталары бар, һәм алар бик тиз табыла; шуңа күрә башта кайбер тарихи фактларга игътибар итик, күтәрелгән теманың мөһим моментларына басым ясап, аның чыганаclarына тукталып үтик.

Казанда рәсем сэнгате буенча махсус белем бирүнең тарихы күптәнге һәм данлы. Күренекле шәхесләргә һәм якты вакыйгаларга бай бу уку йорты моннан 120 ел элек формалаша. Әлбәттә, монда мөһим урынны 1895 елда *Император сэнгатъ академиясен тәмамлаган әжирле рәссамнар инициативасы белән* ачылган Казан сэнгатъ мәктәбе (КСМ) били. Шунисын да әйтергә кирәк, *бу башлангыч әжирле хакимият тарафыннан киң яклау таба*, алар аның эшләп китүе һәм үсеше дәверендә даими ярдәм күрсәтәләр, бу хакта махсус чыганаclarда әйтелә [Казанская художественная..., 2014, с. 6; Ключевская, 2009, с. 7–9]. Россиянең күренекле сэнгатъ осталары Н.И. Фешин, П.П. Беньков, Д.Д. Бурлюк, Б.И. Урманче, А.М. Родченко, П.А. Радимов шушы мәктәптә белем алалар, аннан озак еллар үзләре шунда укыталар. КСМ традицияләре Совет чорында Казан сэнгатъ училищесында лаеклы дөвам итерелә, һәм алар әле дә уңышлы алып барыла.

Тагын шул фактка игътибар итик: Казан Россиянең Казан үрнәгендә сэнгатъ мәктәпләре оештырган шәһәрләрендәге иң яхшы академияләре сафында. Мәктәпнең өстенлеге тагын шунда – ул күчереп алу өчен үрнәк, урта звено академик сэнгатъ мәктәбенәң эталоны. Аны тәмамлаучылар

академиядә укуларын дәвам итәләр. Академия, зур суммаларга төшереп, менә дигән уку бинасы төзетә, бай уку эсбаплары булдыра. Әлбәттә, ул төп игътибарны программ һәм методик тээмин итүгә, укытучы кадрлар туплауга юнәлтә. Анда уку дәверендә үзләрен танытып өлгергән Н. Фешин, П. Беньков. К. Мюфке кебек осталарны эшкә жибәрә.

Болардан тыш, Казан 1894 елда передвижниклар тарафыннан үзгәртеп корылган академиянең игътибарын жәлеп итә, ул махсус академик мәктәп оештыруга башлап кушылган беренче шәһәрләр рәтенә кертелә, аерым өстенлекләргә ия була. Бу нәрсә белән бәйле була соң? Монда сер юк. Тикшеренүчеләренң күбесе моның төп сәбәбен *Казанның Идел–Кама һәм Урал арты регионның үзәгендә урнашуы* белән аңлаталар. Мәктәпне оештыру буенча академик документларда аз санлы халыклар белән бәйле мәгълүматлар да теркәлгән [Журналы заседаний..., 1896, с. 47; Ключевская, 2009, с. 8]. Бу сәбәпләргә тирәнрәк тукталсаң, башка, тагын да кызыктырак үзара бәйләнешләр ачыклана.

Әлбәттә, үзгәртеп корылган «яңа» академия мөһим юнәлешләр буенча, илдәге бердәнбер сәнгать югары уку йорты буларак, үзенең элеккеге данын торгызу сәясәтен алып бара, ул аңа шул чорда Россиядә барлыкка килгән күпсанлы хосусый уку йортлары һәм рәсем студияләре арасында өстенлекле урында ныгып калу өчен дә кирәк була. Академиянең яна житәкчеле-

генең пропаганда өлкәсендәге үз эшчәнлегә стратегиясә ышанычлы һәм уңышлы башлангычларга (сәнгать мәктәпләре оештыру, сәнгать эсәрләрен жирле фондларга тапшыру, күргәзмәләр оештыру) нигезләнә һәм аларны тормышка ашыру өчен Россиянең мәдәният һәм фән буенча белем бирү традицияләре формалашкан эре үзәкләре сайлана. Монда эре университет үзәкләре булган шәһәрләр арасында Казан һич тә читтә кала алмый. Шунысы да мөһим: Казан университетында нәфис сәнгатьне укыту алып барыла, соңрак сәнгать тарихы кафедрасы һәм нәфис сәнгать музейе оештырыла [Ключевская, 2008].

Казан Император университеты бу крайда бердәнбер югары уку йорты булмый. 1842 елда Казанда Император духовный академия (югары православие белеме бирү уку йорты) үз эшен торгыза; 1874 елда Казан ветеринария институты ачыла; 1906 елда Казанда хатын-кызлар өчен югары курслар (университет статусына ия дөүләттән тыш югары уку йорты) торгызыла.

Урта һөнәри белем бирү дә төрле юнәлешләрдә алып барыла: Россиядә химия буенча бердәнбер урта белем бирү уку йорты – сәнгать техник училищесы, Р.А. Гуммертның музыка мәктәбе, юнкерлар пехота училищесы, коммерция училищесы, укытучылар институты һәм шулар янәшәсендә сәнгать мәктәбе дә. Йөзәллек ахырына Казанда ир балалар өчен – 4, кыз балалар өчен 3 гимназия; реальное училище, һөнәрчелек училищесы,

шулай ук Родионованың затлы нәселдән булган кызлар институты эшли [Образование..., 2008].

Болардан тыш, Казанда мөселманнар өчен дини белем бирүнең тарихи калыплашкан системасы була: башлангыч һәм урта белем бирү мәдрәсәләре һәм югары мөселман мәктәбе эшли. Шулай ук бишенче жәмигъ мәчете имамы Галимжан Баруди һәм аның әтисе сәүдәгәр Мөхәмәтжан Галиев тарафыннан 1882 елда оештырылган атаклы «Мөхәмәдия» (ул Г. Барудиның әтисе хөрмәтенә шулай атала) мәдрәсәсендә, дини белемнәр белән беррәттән, дөнъяви фәннәр дә укытыла. *Ягъни XIX гасыр ахыры – XX гасыр башларында Казанда, милләтенә, тоткан диненә, сословиесенә карамастан, хатын-кызлар өчен дә, ир-атлар өчен дә төрле юнәлештәге белем алу мөмкинлеге була.*

Шулай итеп, Казанда, гомуммәдәни күзлектән караганда, белем күтәрү өчен гаять уңайлы тирәлек барлыкка килә: профессор-укытучыларның киң катлавы һәм шәкерتلәр составы шәһәрдә демократик алгарыш атмосферасы тудыралар, киң жәмәгәтчелекнең укымышлылык дәрәжәсенә, аларның мәдәни һәм фәнни кызыксыну-чанлыгына йогынты ясыйлар. Моннан тыш, шәһәрнең үзенең театры була, анда театр, музыка сөючеләр өчен түгәрәкләр оештырыла. әдәби салоннар эшли, шул ук 1895 елда Казанда нәфис сэнгатъ сөючеләр жәмгыяте берләшә, нәшриятчелек эше гөрләп бара. Даими рәвештә жирле рәссамнарның һәм бөтен илгә

танылган «Иптәшлек» («Товарищество») жәмгыятенен күчмә күргәзмәләре һәм сэнгатъ академиясенен үзенең күргәзмәләре оештырыла. Бу яклар хәйриячеләргә һәм һәркемгә мәгълүм А.Ф. Лихачев, аның бертуганы И.Ф. Лихачев кебек коллекционерларга бай була. И.Ф. Лихачев, мәсәлән, бертуганы вафат булганнан соң, аның коллекциясен 1895 елда музей оештыру өчен шәһәргә бүләк итә.

Болар барысы да *үзгәртеп корылган академия рухына тәңгәл килгән демократик шартларда* эшләүче сэнгатъ мәктәбенә ышанычлы таяныч була һәм аның үсешенә уңай йогынты ясый, һәм моны академия үзе дә игътибар үзәгендә тота. Шуңа да сэнгатъ мәктәбе ачылу жәмгыяттә зур резонанс тудыра, ул тарихи масштабтагы вакыйгага әйләнә. Мәктәп, шәһәрдә генә түгел, бөтен төбәкнең сэнгатъ үзәгенә әверелә, анда һөнәри эзерлекле рәссамнар эзерләнә, зур күләмле күргәзмәләр оештырыла башлый, һәм мәктәпнең эшчәнлеге, рекламаларсыз да, вакыт таләп иткәнчә, уңышлы үсеш ала.

Кискен тарихи үзгәрешләр, хәтәр инкыйлаплар, гражданныр сугышы, алардан соң Бөек Ватан сугышы кичергән елларда да мәктәп үзенең эшчәнлеген туктатмады һәм әле бүген дә дәвам иттерә. Бу – Казан сэнгатъ тормышының чыганагы, чишмә башы нинди зур куәткә ия булуын дәлилли. Мәктәпнең фәкать исемнәре генә үзгәрде. Менә ярты гасырдан артык инде ул «Сэнгатъ училищесы» дип атала. Ә 2006 елдан башлап, ул

күренекле якташыбыз, мәктәптә укытканда яшь рәссамнар формалаштыруга зур йогынты ясаган «Н.И. Фешин исемендәге» дип йөртелә. Шуңа күрә аны рәссамнар даирәсендә «Фешин» мәктәбе дип кенә атыйлар.

Әлеге мәктәпнең тарихи якларына болай киң тукталу юктан гына түгел: күп кенә тарихи мизгелләр, вакыйгалар спиральсыман үрелеп бара, алар хәзер дә кабатланырга мөмкин.

Мәктәпнең тарихы хәзер ни рәвешле давам итә соң? Казанышлары, уңай яклары һәм югалтулары нидән гыйбарәт, Казанда югары дәрәжәдәге сәнгать белеме бирүнең үсеше заман таләпләренә туры киләме?

Казан сәнгать мәктәбен сәнгать югары уку йортына үзгәртеп коруның билгеле бер тәҗрибәсе бар инде. Үз тарихының кыска бер дәверендә (фәкать берничә ел) мәктәп югары уку йорты статусында булып, Югары сәнгать-техник остаханәләре исемендә йөрдә, 1920 елларның беренче яртысында – Казан сәнгать-техник институты, аннан соң Казан архитектура-сәнгать остаханәләре (АРХУМАС), статусы белән тагын урта белем бирүче сәнгать мәктәбенә әйләнде. Берничә ел аның ректоры архитектор, талантлы педагог, Казанда сәнгать белеме бирүдә фидакарлыга белән танылган Ф.П. Гаврилов булды. Сәнгатьгә барлыкка килгән төрле агымнарның үз ижади позицияләрен яклап ижади көрәш алып барган ул чорда, мәктәп аларның һәркайсын үзенә сыйдыра. Кызганычка каршы, Гавриловның дөньядан вакытсыз

китүе, финанс ягыннан килеп туган катлаулылыклар, югары орگانнар тарафыннан якланмау һәм башка сәбәпләр белән мәктәпкә яңадан махсус урта уку йорты статусы әйләнәп кайта, берара ул хәтта техникум дип тә атала. Шулар белән беррәттән, мәктәп үзенең бинасыннан башка урынга күчәелә.

Казан сәнгать мәктәбе (директоры – О.А. Гыйльметдинова) бүген дә шул статуста эшен уңышлы давам итә, һәм махсус сәнгать уку йортлары арасында әйдәүче урынны били, Идел бие методик зонасы сәнгать училищелары өчен үзәк база ролен үти. Шуңа игътибар итик, уку йортына «техникум» билгеләмәсе училище администрациясе тырышлыгы белән яңадан әйләнәп кайтты, ул аның төп исеме янәшәсендә куштырнаклар эчендә бирелә.

Казанда сәнгать институтын торгызу ихтияжы турында идеяләренә, фикерләренә тынганы юк, ул «мәктәп – училище – югары уку йорты» чылбырының югары буыны буларак таләп ителә. Бу хакта сүз 2000 елларга аяк баскач тагын да тирәнәйде. Чөнки социаль, икътисади һәм сәяси күренешләр белән катлауланган бүгенге тормышны мәгълүмати агым, күпсанлы техник яңалыклар, компьютер техникасы, интернет системасы яулап алды. Ә ул һәркемнән заман бергә атлауны, «формада булуны» таләп итә. *Югары белем зарурлыгы* бәхәссез, һәм бүгенге яшь рәссам шушы гомуми ритмга кушылырга омтыла, ә аның осталык дәрәжәсен фәкать югары мәктәп кенә бирә ала.

2005 елда училище үз бинасына әйләнәп кайткач (аны кире үзенә бирү нигездә 2000 еллар башында ук башкарыла), Казанда сэнгатъ югары уку йорты булдыру мәсьәләсе тагын да көчләрәк яңгыраш ала. Ниһаять, Казан рәссамнары, училище житәкчелеге һәм укытучылар составы күтәргән идея иң югары дәрәжәдә – Россия масштабында танылган сәясәтче, ТРның ул чактагы президенты М.Ш. Шәймиев тарафыннан яклау таба, аннан соң аны ТР Мәдәният министрлыгы хуплый, һәм шуннан башлап аның тормышка ашуына өмет уяна.

Инициаторларның күбесе В.И. Суриков исемендәге сэнгатъ институтын тәмамлаучылар булганлыктан, Казан учреждениеләренә төп игътибары шушы югары уку йортына һәм Россия Сэнгатъ академиясенә (Петербургтагы И.Е. Репин исемендәге рәсем сэнгате, сынлы сэнгатъ һәм архитектура институты белән беррәттән безнең институт та шул системага керә) юнәлә. Бу мәсьәлә хакында Сэнгатъ академиясе президенты З.К. Церетели белән сөйләшкәннән соң, югары уку йортын ачуга әзерлек башлана. Шулай итеп, *тарих кабатлана: жәрле рәссамнар инициативасы яклау таба һәм Сэнгатъ академиясенең турыдан-туры катнашы белән жәрле хакимиятнең хуплавына ирешелә* (моннан йөз ел электөгечә).

Институтны рәсми ачу 2008 елның мартында уздырыла (директоры итеп ТРның атказанган сэнгатъ эшлеклесе, Мәскәүдә

В.И. Суриков исемендәге Сэнгатъ институтын тәмамлаган М.А. Ваһапов билгеләнә). 2008 ел ахырында Институтка кабул итү имтиханнары уздырыла, 2009 елдан уку-укыту процессы башлана. Беренче булып скульптура факультеты эшли башлый, аннан соң сынлы сэнгатъ һәм графика факультетлары ачыла.

Казанда В.И. Суриков исемендәге Мәскәү академия сэнгатъ институтының бердәнбер филиалы булган сэнгатъ югары уку йорты ачылу, Татарстан Республикасы өчен генә түгел, шушы регионга якын тирәлек өчен дә мәдәни тормышта инде күптән көтелгән мөһим вакыйга буларак кабул ителә. Чөнки Казан якын-тирә республикалар һәм регионнарының ижади көчләрен туплау өчен җайлы булган, Европа белән Азия культурасы кисешкән, шул ук вакытта ил башкаласына якын торган жирдә урнашкан шәһәр. Шуңа күрә дә Татарстан башкаласына *Россиянең үзәгеннән ерак урнашкан, Мәскәү белән Петербург арасындагы төрле милләт халыклары мәдәни үсешенең арадашчысы, аны таратучы миссиясе йөкләнә*. Институтка кабул ителгән беренче төркөмнәр үк моны раслый. Булачак рәссамнар Казан институтына Петрозаводск, Самара, Пенза, Ульяновск, Саратов, Краснодардан, шулай ук Идел буеның милли республикалары – Башкортстан, Удмуртия, Мари Эл, Чувашиядән килеп беләләр.

Шунысы да мөһим, таланты балаларның һәркайсының да финанс ягынан Мәскәүгә китеп уку мөмкинлеге булмый,

ә Казанда ул арзангарак төшә. Сәләтле, әмма матди яктан мөмкинлеге булмаган яшь рәссамнарга биредә тулысынча ачылу өчен шартлар житәрлек: Казан куәтле мәдәни мохиткә, күргәзмә эшчәнлеге төрлелегенә, көчле укытучылар составына, бай методик базага һәм, ниять, менә дигән махсус бинага ия.

Казанда сәнгать институты ачунуң тагын бер мөһим ягы – ул да булса, соңгы дистә еллар давамьында училищелар тәмамлаучыларның күбесе башкаладан киткән иде һәм аларның бик азы генә кире кайта. Шунуң нәжитәсендә илнең мәдәни тормыш белән кайнап торган әйдәүче үзәге – Казанда сизелерлек сәнгати бушлык хасил булды, 1980–1990 еллар рәссамнары буыны белән хәзер аны тулыландыру авыр бара, һәм бу күренеш болай да катлаулы булган жирле сәнгати цехларның бөтенләй таралуына китерергә мөмкин. Соңгы елларда жәмгыятьне демократияләштерү шартларында рәссамнарның барлыкка килгән берничә берлекләре арасында бер-берсеннән ризасызлыктар китереп чыгаруга сәбәп булган, бездә болай да рәссамнар кирәгеннән артык күп, дип сөйләнүләр бөтенләй урынсыз. *Чөнки Казан сәнгать берләшмәсендә XX гасыр башындагыча сәнгатьтә принципаль караулар туу статус, сәнгати иерархия буенча берничә берлек рәвешендәге номенклатур бүлгәләнүне, Казан сәнгатенең тирән кризис кичерүе аңлата.* Моны күптән танырга вакыт, чөнки алар арасында бердәмлек юк, ә идеягә нигезләнмәгән бердәмлек исә

хәзер нинди дә булса бер идеягә мәжбүри буйсынуны күздә тотмый, ә ижади, билгеле бер төркемгә хас, уртак конструктив һәм ижади башлангыч булмау ижади берләшмәләр оешуга этәрә. Хәер, мондый хәлләр хәзер яңалык түгел, илнең күп регионнары сәнгате өчен бу күренеш таркаулык дәвере белән аңлатыла. Шушындый шартларда сәнгать югары уку йорты барлыкка килү берләшмәләр өчен дә, формалашып килүче осталар һәм яшь буын өчен дә дәртләндереп жибәрә торган чыганак булып иде, ижади көчләрне берләштерергә, регионда рәссам статусын күтәрергә ярдәм итәр иде.

Сәнгати Казан мондый хәлләрне еш кичерә. Тарихка әйләненеп карасак, шул ук 1930–1940 еллардагы репрессияләр, сугыш һәм башка сәбәпләр белән бәйле рәвештә Казаннан күп кенә сәләтле рәссамнар китә, шәһәрдә әйтеп үтелгәннәргә охшаш вазгыять туа, житди үзәк басмаларда алар киң яктыртыла. «Творчество» журналында сәнгать белгече Н.Г. Машковцевның «Художественная жизнь Казани» дигән мәкаләсе басыла. Анда автор болай ди: «Еще совсем недавно столица Татарской Республики имела репутацию города, отличающегося развитой художественной культурой. В Казани постоянно устраивались выставки с участием художников Москвы и Ленинграда. Казанское художественное «сегодня» представляется бесконечно менее отрадным, чем «вчера»». Автор рәссамнар гына калуы, скульпторларның нигездә булмавы, кайчандыр

Казанда гөрлөп үскән графика-ның юкка чыгуы турында да басым ясап белдерә. Шулай ук үз мәкаләсендә графикларның станок рәсеме һәм эстамп өлкәләрендә эшлөләре хупланмавын һәм, әлбәттә инде, Казанда сэнгать белеме бирүнең элеккеге данын торгызу зарурлыгын да күтәрә [Машковцев, 1940, с. 14]. Болар хакында югары дәрәжәдәге төрле утырышларда, аерым алганда, 1940 елда СССР Рәссамнары берлегенең Оештыру комитеты III пленумында сүз күтәрелә.

Казанда сэнгать югары уку йорты булдыру буенча Россия Сэнгать академиясенең хакыйкый эгъзасы, 1951 елдан башлап 25 ел дәвамында ТР Рәссамнар берлеге рәисе, «Зур Идел» («Большая Волга») зона күргәзмәләр комитеты рәисе вази-фаларын башкарган Х.А. Якупов та бик актив эш алып бара. Совет иленең сугыштан соңгы чорында татар тасвирий сэнгать өлкәсендә мөһим фигура буларак, ул Казанда Россия Сэнгать академиясенең ижади остаханәсен оештыра, Татарстан сэнгать системасының житешмәгән буыны саналган Казан сэнгать институтын оештыруның мөһимлеген даими искәртеп тора.

2000 елларда Казанда сэнгать югары уку йорты төзү турында сүз барганда, аның академик белем бирергә тиешлегенә төп басым ясала. Чөнки югары сэнгать белеме бирү төрле юнәлештәге уку йортларында (Мәдәният институты, КФУ, КДАТУ, КФГТУ һ.б.) алып барылган Казанда рәсем сэнгате, сынлы сэнгать буенча югары бе-

лем алу мөмкинлеге элегә кадәр булмады. Төп академик белем бирү элек-электән уку һәм фәнни процессның фундаментын тәшкил итә, бу очракта сүз ижади сэнгать процессы турында бара. Ә аннан тиз генә табыш алу мөмкин түгел (гәрчә чиновниклар һәрчак шуны кабатласалар да), моңа Мәктәпкә дүүләткүләм әһәмияткә ия озак вакытлы кертемнәр белән, аның дөнъякүләм бәясен күтәрәп, югары дәрәжәдәге профессионализмга нигез салып кына ирешергә мөмкин.

Нәфис сэнгать сферасы өчен бу бигрәк тә мөһим. Бүгенге көндә дөнъяда мондый югары мәктәпләр бик аз калды. Россия алар арасында академик сэнгать белеме бирүнең бөтенлеген, осталык үзләштерүнең традицион, классик системасын саклап калган ил, ә Европадагы сэнгать мәктәпләренең күпчелегендә моңа охшаш система юкка чыккан. Россия Сэнгать академиясе быел 260 еллыгын билгеләп үтә, төрле тарихи бәрелешләргә карамастан, үз мәктәбен саклап калу һәм киңәйтү өчен бу бик зур срок.

Татарстан Республикасының элеккеге президенты М. Шәймиев үзенең алдан күрүчәнлеге белән регионда мәдәни үсеш перспективасын дөрөс күзаллады. Академик фәннәр өчен һәръяклы терәк саналган университет, музыкаль сэнгатьнең югары академик мәктәбе исәпләнгән консерватория янәшәсендә Казанда сэнгать белеме бирүнең югары академик мәктәбе эшли башлады. Төрле белем бирү филиалларына каршы кампанияләр колач жәйгән бүгенге заманда бу уку йорты

илдәге бердәнбер югары академик сэнгатъ мәктәбе филиалы булып калды. Мәскәү дәүләт академик сэнгатъ институтының Казан филиалы шундый шарт белән ачыла: алга таба ныклап эшли башлагач, куәтле потенциалга ия бу уку йорты, 2013 елдан соң Идел буе белән Уралның мөстәкыйль академик югары белем бирү уку йортына әйләнергә, башкаланың Сэнгатъ академияләре системасындагы югары уку йортлары янәшәсендә үз урынын биләргә тиеш була. Монда тагын шундый чагыштыру урынлы булыр: үз вакытында Император сэнгатъ академиясе дә илдәге башка сэнгатъ мәктәпләренә эталон сыйфатында Казан сэнгатъ мәктәбен ачу позициясен яклады. Башкала дәрәжәсен раслаучы факт түгелмени бу.

Соңгы елларда Татарстан башкаласы да шәһәргә килгән кунакларны, туристларны сокландырырлык борынгы архитектур күренешләре, заманча төзелгән шәһәр мохите, скульптуралар, фонтаннар, кызыклы сэнгати һәм техник чишелешләр ярдәмендә жанландырырлган парк һәм скверлары белән заманча югарылыкка омтыла. Ә бит шәһәрнең ирешелгән матурлыкларын, Татарстанның башка хезинәләрен (Болгар, Зөя, Алабуга һ.б.ны) үз хәлендә саклау, аны тагын да үстерү өчен читтән китерелгән осталар гына җитми, монда сэнгати югарылыкта фикер йөртергә сәләтле, туган ягыбызның бай тарихын, этник үзенчәлекләрен, аның гажәеп толерантлыгын, кабатланмас матурлыкка ия су һәм тау ландшафтларын ка-

дерли, бәяли белгән үзәбезнең белгечләребез кирәк. Төрле профильдә ижат итүче югары класслы архитекторлар, рәсем осталары, скульпторлар, монументальчылар, пыяла һәм металл белән эшләүче белгечләр кирәк. Шәһәрне үзенә туган иле итеп тоя торган, аның ритмын һәм сулышын, характерын һәм рухын сиземләп, аларны үзенеке санап, шунда күп еллар яшәгән, үзенә шушы барлык хисләрен ижатында кыю һәм тулы итеп гәүдәләндерергә сәләтле рәссамнар кирәк. Б. Урманче, П. Радимов, Х. Якупов һәм И. Зарипов, менә дигән монументалист В. Федоров һәм башка бик күпләр энә шундыйлар иде, боларга өстәп әйтерлек үз шәһәренә гашыйк рәссамнар, скульпторлар, архитекторларыбыз күп безнең. Эмма әйтеп киткән осталарның берсе дә югары белемне Казанда алмый, Казан рәссамнары өчен бу һәрвакыт катлаулы була. Һәм менә, ниһаять, үзәбезнең югары академик мәктәп!

Кайбер чигерешләр ясап, уйлап куясың: мондый башкалача аспектка түбәндәгеләрне өстәү урынлы булыр сыман. Шуну аңларга кирәк, бүген бик керемле һәм модный саналган спорт объектларына һәм спорт чараларына гына таяну, алар бик популяр булсалар да, шактый хәвефле юл. Вакытлар узу белән югары белемлелек, культуралылык, студентлар күплеге белән аерылып торган, үзенә тарихы, милли чагылышы белән гаять күп төрлелеккә ия бүгенге заман шәһәренә имиджы төссезләнергә һәм тар мәгънәдәге спорт үзәгенә,

спорт форумнары өчен төзелгән ниндидер олимпия авылына эйләнеп калуы да мөмкин. Элеккедән сакланып килгән традицияләргә бай Казанның жәлеп итү сыйфаты юкка чыгачак, ә бу күренеш үз тарихына, бай мәдәнияتكә ия шәһәрнең башкала статусын һичшиксез түбәнәйтчәк. Кайсы да булса бер юнәлешнең өстенлегенә омтылып, калганнарының жиңмерелүенә китергән очраklar тарихта аз түгел. Сәламәт кешегә шөгылләнү өчен зур суммалар түгеп гажәеп зур стадионнар һәм комплекслар төзү әйбәт анысы, әмма бу гына аз. Антик чорларда зирәк греклар тәннең сәламәт, көчле булуы өчен спорт чараларына зур әһәмият бирү белән бергә, сэнгатъчә гәүдәләнеш, тән матурлыгының эстетик образлылыгына ирешү хакында да онытмаганнар, шуна күрә сэнгатъ сыйфат ягыннан житди алгарыш кичергән, нәтижәдә Греция Европа мәдәниятең (Россиянең дә) бишегенә әверелгән. Мәдәни кыйммәтләрне булдыру, булганнарын саклау һәм үстерү – бу безнең рухи азыгыбыз, мәңгелекнең нигезе, халыкның бердәйлеге; аннан башка алга таба юл юк, үзен уникаль санаган, үзенең тарихы һәм заманча казанышлары булган милләтнең тулы чагылышы юк. Гамәлдәге, бар мәдәнияте югалту һич гафу ителми, чөнки аны бернәрсә дә – түбән дәрәжәдә эшләнгән сувенир эшләнмәләр дә, чәкчәк яки матрешка кебек символлаштырылган әйберләр дә алыштыра алмый. Бер үк тырмага кабат-кабат басуны туктырга һәм булганны гасырлар, дистә

еллар дәвамында ирешелгәннәренә кадәр белеп сакларга вакыт түгелме?

Казан сэнгатә жәмәгатъчеленең күптән көтелгән жимеше барлыкка килү, ныгу процессы ничек бара соң? Ул әкрелек белән, динамик рәвештә ышанычлы үсеш темпы ала, һәм бу хәрәкәт көчәя бара. Барлык педагогларның беренче чираттагы бурычы уку процессын жайга салу була, ягъни академик программаны үзләштерү, рәсем, композиция һәм башка махсус фәннәренә уку методикасы булдыру; төрле юнәлешләр буенча (станок рәсеме, басма графика, монументаль сэнгатъ, скульптура) уку-укуту базасын булдыру. Укутучылар коллективы үзе дә, рәссамнар арасындагы үзара мөнәсәбәтләрнең катлаулылыгына карамастан, берничә ел эчендә фикердәш коллектив булып формалаша, аның үзәген Петербург һәм Мәскәү сэнгатъ мәктәпләрен тәмамлаучылар тәшкил итә [Лобашёва, 2014. С. 64–70].

Институтка абитуриентлар жәлеп итү максатыннан, Казан сэнгатъ училищесы белән бергәләп Бөтенроссия масштабындагы фәнни-гамәли конференцияләр һәм илдәге барлык сэнгатъ училищеларының күргәзмәләре оештырыла. 2009 елда – Институт эшчәнлегенең башында ук, мәсәлән, конференцияләрнең берсенә туры китереп, Россиядәге рәсем сэнгатә училищелары (15) һәм академик сэнгатъ училищесы шәкертләренең ижади эшләрәннән күргәзмә оештырыла [Лобашева, 2009, с. 67–73]. Аларның географиясе, Россия үзәген

дәге Тверь һәм Орел шәһәрләренән башлап, көньяктарак урнашкан Волгоград һәм Самара, шулай ук илнең төньяк-көнчыгыш регионындагы Чиләбе, Оренбург, Екатеринбург шәһәрләрен колачлый. Анда күршеләребез Чебоксар, Түбән Новгород, Ижевск, Йошкар-Оладан да катнашалар. Мәскәүдән, куратор буларак танылган педагоглар, В.И. Суриков исемендәге Дәүләт академия сэнгатъ институты профессорлары килә. Шуны ассызыклап әйтәргә кирәк, күп кенә училищелар (мәсәлән: Екатеринбургтагы, Вятка, Волгоград, Орел, Пенза, Самарадагы) ул вакытта озак еллар тупланган нәтижеләрен Казанда беренче тапкыр тәкъдим ителә.

Киң колачлы бу очрашуда сэнгатъ белеме бирү процессындагы уртак проблемаларны бергәләп хәл итәргә сусаган белгечләр Казан сэнгатъ институты барлыкка килүне дә рухланып кабул итәләр. Күптән көтелгәнчә, якын-тирә регионнарның бу башлангычны хуплаулары Идел–Кама регионы сэнгатъ тормышында Казанның, эре сэнгатъ үзеге буларак, потенциалын һәм зур әһәмияткә ия булуын раслый.

Башта В.И. Суриков исемендәге Мәскәү дәүләт академик сэнгатъ институты, үз студентларының Казан филиалына укыту өчен методик материал рәвешендә биргән эшләрәннән, шушы филиалда күргәзмәләр оештыра. Андый материаллар Казанга берничә мәртәбә жиберелә, һәм филиалда алардан шактый югары дәрәжәдәге методфонд туплана. Бу югары уку йортының китапханәсе дә даими тулыланып

тора. Сэнгатъ академиясенен Казан сэнгатъ мәктәбенә кура торлык итүенең нәтижәсе булып, мәктәп коллекциясендә академик дәрәжәдәге сэнгатъ эсәрләре, И.Е. Репин, И.И. Шишкин, К.Е. Маковский һәм шул заманның башка күренекле рәссамнары картиналары, скульптур һәм гравюр эшләнмәләр коллекциясе туплана, алар XIX–XX гасырлар чигендә мәктәпнең тулы бер музей тәшкил итәләр [Дары Императорской..., 2003].

Әкрәнләп студентларга белем бирү дәрәжәсе күтәрелә, эшенең сыйфаты яхшыра. Бу югары уку йорты ачылып, бер ел узуга мәктәпнең үзендә аның укытучылары һәм студентлары эшләрәннән күргәзмәләр оештырыла башлый. Ниһаять, анда укучылар да, үзләренең педагогларына иярәп, Бөтенроссия һәм региональ дәрәжәдәге зур күргәзмәләрдә, «Зур Идел» («Большая Волга») кебек махсус проектларда, яки Бөек Ватан сугышына багышланган юбилей күргәзмәләрендә, я булмаса, Мәскәү, Ульяновск, Саранск, Волгоград һәм башка шәһәрләрдә оештырылган яшь рәссамнар күргәзмәләрендә үз эсәрләре белән катнаша башлыйлар. Шундый зур күргәзмәләренең берсе Россия башкаласындагы югары уку йорты белән берлектә Казанда (2014 елда) уздырыла. Институтның биш ел дәвамындагы тынгысыз эшчәнлегенең нәтижәсен күрсәткән бу күргәзмәдә безнең студентларыбыз да, үзләренең Мәскәү сабакташларыннан калышмыйча, ләеклы ижади эсәрләрен тәкъдим иттеләр.

Скульптура бүлеге уңышлы үсеп китә. 2014 елда филиалның беренче чыгарылышы була. Скульптура бүлегенең диплом комиссиясе составындагы илнең танылган скульпторлары – Суриков һәм Репин институтлары укытучылары – яшь ижатчыларының әзерлек дәрәжэләрен югары бәяләделәр [Лобашева, 2017, с. 146–152]. ТюркСОЙ форумнарында, скульптура буенча даими уздырыла торган (шул исәптән Казанда да) симпозиумнарда, төрле конкурсларда катнашу Казанда скульптура сэнгатенең, озакка сузылган кризистан соң торгызыла башлавын дәлилли, һәм безнең А.М. Миңнуллина житәкчелегендәе скульптор егетләребез үзләрен тиешле югарылыкта күрсәтәләр. Әйтелгән чараларда катнашу нәтижәсендә безнең яшь ижатчыларыбыз, катлаулы тематик скульптур композицияләр эшләп, Казан Кремле һәм шәһәребез парклары, Республиканың район үзәкләрендәге майданнар һәм скверлар, һәм хәтта Мәскәү бизәлешенә үз өлешләрен өстәделәр. Алда факультетның ике чыгарылышы, алар яңа проектлар әзерли.

Филиалның һәр чыгарылышында диплом яклау (барысы 4 чыгарылыш) Мәскәүдә зур вакыйга төсен ала. Диплом эшләренең күбесе иң яхшы билгесе белән бәяләнә, Мәскәүдәге коллегаларыбыз ул эшләренең югары дәрәжәдә үтәлүен, күп яктан хәтта башкала институтында белем алучыларныкыннан да яхшырак эшләнүен билгеләп үтәләр.

Кемнәрдер тарафыннан һәм матбугат битләрендә филиалның

имиджы һәм әһәмияте хакында түбәнсетеп, янәсе институтта укыту йомшак куелган, студентларның белем һәм күнекмәләре түбән дәрәжәдә, дигән фикерләр белән очрашкач, аның чынбарлыктагы уңай нәтижәләренә тукталасы килә. Егетләребезнең төрле конкурслар һәм симпозиумнар лауреатлары булуы, халыкара пленэрларда һәм форумнарда катнашулары, Сэнгатъ академиясенең диплом һәм рәхмәтләрен яулаулары турында горурланып сөйлибез. Өле менә 2017 елның июлендә генә филиалның берничә студенты сайлау аша үтеп, Кырымда уздырылган Бөтенроссия яшьләр белем форумы «Таврида»да катнаштылар, анда безнең филиалны тәмамлаган А. Санникова үз проектын гамәлгә кертү өчен 200 мең сумлык сертификат отты. Мөгаен безнең филиалга мәгълүмати пиар-кампанияләр, аның үзе, казанышлары, уңышлары һәм, әлбәттә инде, төрле дәрәжәдәге (Рәссамнар берлеге кебек якындагы сэнгати тирәлектән, жирле хәкимият тарафыннан) ярдәм һәм яклау, институтның хәле белән тирәнтен кызыксыну житми.

Институтның киң колачлы эшчәнлегенең логик нәтижәсен тагын бер мөһим вакыйга тәшкил итә, ул – *Рәссамнар берлеге каршында яшь рәссамнар бүлегенә оештырылу* (анда филиалның 43 студенты керә). Менә алар бу уку йортының реаль казанышлары! Казан сэнгатъ мәктәбе традицияләрен дәвам итәргә сәләтле варислар – лаеклы алмаш әзерләү өчен күпме көч түгелгән, тырышлык, вакыт сарыф ителгән. Нәкъ

менә алар Республика сәнгать тормышының 1990 елларда барлыкка килгән бушлығын тутыручы куәтле резервны тәшкит итәләр. Әмма бу яңа катламны якларга, аларга ярдәм итәргә. сәнгать киңлегенә юлны киң ачарга кирәк.

Гомумән алганда, илдә мәданиятне һәм белем бирүне үстерү вазгыяте бик нык үзгәрде. Россиядә белем бирү, шулай ук Фәннәр академиясендә һәм Сәнгать академиясендә барган үзгәртеп корулар бик авыр кабул ителде, ул хакта күпсанлы фикер алышулар һәм дискуссияләр уздырылды, шуларның нәтижәләреннән чыгып бәяләгәндә, ул үзгәрешләренә яклаучыларга караганда, аңа каршылар күбрәктер мөгаен.

Институтның эшен дәвам иттерү мәсьәләсе 2014 елда күтәрелде, чөнки килешү нигезендә ул Федераль тәмин ителүгә күчеп, Россия Сәнгать академиясе аша финансланырга тиеш иде. Әмма Академиянең үзендә үзгәртеп корулар башланды. Сәнгать уку йортларын аның составынан чыгарырга карар кылынды. Нәжитдә филиал аккредитация үтмәде. Бу мәсьәлә 2014 елда матбугат битләрендә актив яктыртылды [Акчурина, 2014; Казанский филиал института..., 2014; Карбанова, Нигматуллин, 2014; Юхновская, Иванов, 2014]. Шулай итеп соңгы реформалар Казан филиалының үсешенә ярдәм итмәделәр, киресенчә, аның эшчәнлеген куркыныч астына куйдылар.

Бу хәл бик гади аңлатыла. Соңгы еллардагы яңалык кертүләрдән аермалы буларак, 120 ел элек Император академиясе

үзендәге реформаны үзе уздыра, ул бу белем йортының кирәклеген тоеп, аны килеп туган кризистан коткару өчен эшли, шул ук вакытта провинциядә үз статусын һәм имиджын ныгыту буенча инициативаны үз кулына ала. Хәзер исә андый реформалар өстәгеләр тарафыннан уздырыла, шуңа күрә Академия эшчәнлеген киңәйтү файдасына түгел. киресенчә, аның йогынты сферасын оптимальләштерү төшенчәсенә төреп башкарыла, мондый үзгәртүләр безнең көннәрдә бюджеттан финанслауга бәйләп аңлатыла, һәм ул, оптимистик рухта яңгыраса да, фәкать бер нәтижәгә кайтып кала: кыскарту, киметү, кисү һ.б. Моннан аңлашылганча, Мәскәүдәге кураторларыбызда бүген Казан сәнгать югары уку йорты кайгысы түгел, алар үз проблемалары белән мәшгуль. Аның үсеше, барыннан да бигрәк, Казан өчен, Татарстан өчен кирәк.

Шулай итеп, башкала канаты астында яшәү Казанда сәнгать югары йорты төзелү этабында туктый. Жирле хакимиятнең яклавы, ярдәме нәрсәдән гыйбарәт соң? Ул бит әлегә кадәр булды. Ә хәзер, Татарстан хөкүмәте йөкләмәсе буенча, филиал чикләнгән күләмдә генә (хезмәт хакы һәм коммуналь түләүләр өчен генә) финанслана. Уку йортына студентлар кабул итү тукталды, ягъни соңгы елларда ул экренләп ябылуга, һәр чыгарылыш саен үлемгә бара.

2017 елның сентябрдә башкала югары уку йорты агымдагы елның 5 октябрнән Казан филиалын ябу турында карар чыгар-

ды... Калган студентлар укуларын Мәскәүдә давам итәчәк, ә Казандагы филиал рәсми рәвештә ябылачак. Шулай итеп, Казандагы махсус сэнгатъ уку йорты үз тарихын шундый күңелсез вакыйга белән тәмамлый.

Филиалда белем бирү процессының беренче көннәреннән үк сэнгатъ тарихы укытучысы һәм башка махсус курслар алып баручы, музей практикасы кураторы булырак, миңа аның эшчәнлегенә тере шаһите булырга, билгеле бер дәрәжәдә аның тарихының елъязмачысы вазифасын үтәргә, уку йортында уздырылган күргәзмәләр, башка чаралар турында күзәтүләр язарга туры килде. Шуңа күрә институтта килеп туган вазгыять турында аларны тирәнтен аңлап, ачыктан-ачык язарга алынуым

табигый хәл, чөнки мин аларны турыдан-туры кичергән кеше, бу – закончалык.

2018 елда безнең филиал эшли башлауга 10 ел тулган булыр иде. Бу – Казанда югары академик сэнгатъ белеме бирү өлкәсендәге тарихның беренче тәҗрибәләре чоры, аны өзү-туктату нич тә уйланмаган гамәл, киләчәкне күрә белмәү нәтижәсе. Чөнки шундый зур көч, кыенлыklar белән төзелгән югары уку йорты эшчәнлеген акча житмәүгә, керемле тармак булмауга бәйләп туктату – ул гамьсезлек нәтижәсе, үкенечле гамәл. Мәгълүм булганча, институтның бурычы – профессионаллар әзерләү, белем һәм күнекмәләр бирү, әгәр аның мөһимлеген, әһәмиятен аңлау булса, аны матди яктан тәэмин итү өчен мөмкинлек табылачак.

Әдәбият

Акчурина А. Потеряем ли мы филиал Суриковского института в Казани? // Вечерняя Казань. 2014. 29 октября. <https://www.stihi.ru/2014/09/18/963>.

Дары Императорской Академии художеств Казанской художественной школе: каталог выставки, посвященной 300-летию Санкт-Петербургу. ГМИИ РТ / составитель и автор вступительной статьи И.Ф. Лобашева. Казань: Казань, 2003. 48 с.

Журналы заседаний и отчет Собрания Императорской Академии художеств за 1895 год. СПб, 1896. С. 47–48.

Казанская художественная школа. 1895–1920-е: альбом-каталог в рамках проекта «Художественные сокровища Татарстана» в 7 томах – Из собрания ГМИИ РТ: 5 том / ввтор вступительных статей И.Ф. Лобашева. Казань: Заман, 2014. 128 с.

Казанский филиал института имени Сурикова получил 2,7 млн. рублей // <http://old.sntat.ru/reportages/6249> – опубликовано 13/11/14.

Карабанова А., Нигматуллин А. Казанское детище Церетели и Шаймиева оказалось под угрозой закрытия // БИЗНЕС Online. <https://www.business-gazeta.ru/article/118979> – опубликовано 13/11/14.

Ключевская Е.П. Казанская художественная школа. 1895–1917. СПб: Славия, 2009. 240 с.

Ключевская Е. П. Изящные искусства в Казанском университете. Казань: [Б. и.], 2008. 127 с.

Лобашева И.Ф. Открывая новую страницу летописи казанского художественного ВУЗа // Перспективы развития художественного образования в

России: сборник материалов Всероссийской научно-практической конференции (МГАХИ имени В.И.Сурикова в Казани, 7–9 апреля 2009). Казань: Слово, 2009. С. 67–73.

Лобашева И.Ф. Первые шаги высшей академической художественной школы в Казани (2008–2011) // Вторые Казанские искусствоведческие чтения: материалы международной научно-практической конференции. К 130-летию со дня рождения Н.И. Фешина. 2–3 ноября 2011 (ГМИИ РТ, Казань) / Мин-во культуры Республики Татарстан, ГМИИ РТ; редкол.: Р.М. Нургалева, Д.Д. Хисамова, О.А. Хабриева. Казань: Центр инновационных технологий, 2014. С. 64–70.

Лобашева И.Ф. Первый выпуск филиала Московского государственного академического художественного института имени В.И.Сурикова в Казани: дипломники скульптурного факультета (2014) // Искусствоведение Татарстана. Вып. I. Теория, история, современная художественная практика, арт-рынок / автор-составитель Р.Р. Султанова. Казань, 2017, С. 146–152.

Машковцев Н. Г. Художественная жизнь Казани // Творчество. 1940. № 6. С. 15–21.

Образование и просвещение в губернской Казани: сб. ст. / ред. И.К. Загидуллин, Е.А. Вишленкова. Казань: Ин-т истории им. Ш. Марджани АН РТ, 2008.

Юхновская О., Иванов О. Появится ли в Казани банк имени Фешина? // Казанский репортер. <http://kazanreporter.ru/post/291> – опубликовано декабрь/2014.

*Лобашёва Ирина Фаековна,
сәнгать фәннәре кандидаты,
ТР ФА Г. Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият
һәм сәнгать институтының тасвирый һәм декоратив-гамәли
сәнгать бүлгәсә фәнни хезмәткәре,
В.И. Суриков исемендәге Мәскәү дәүләт академик
сәнгать институты доценты,
Н.И. Фешин исемендәге Казан сәнгать училищесы
сәнгать тарихы укытучысы*